

Pyhimys - Tulvaa odotellessa

22. Maaliskuuta 2008,

Pyhimyksen tulevan pitkäsoiton ympärillä on ollut harvinaisen paljon keskustelua. Heti tammikuun lopulla annetun tiedotteen ja *Lume*-biisin julkistamisen jälkeen netti on suorastaan tulvinut ristiriitaisia mielipiteitä. Onko Pyhimys tekemässä uransa harha-askelta laajalti medioissa palkitun ja foorumeilla kiitellyn ”Salaisen maailman” jälkeen? SyvälläPelissä.com haastatteli maratonmitassa kohun keskipistettä, vain hetkeä ennen ”Tulvan” valloilleen päästämistä.

Palataan aluksi turvalliselle maalle eli kaikkien tuntemaan ”Salaiseen maailmaan”. Ensimmäiseksi viralliseksi Pyhimys-julkaisuksi nimetty ”Salainen maailma” keräsi yllättävän paljon kiitosta osakseen ja vakiinnutti kirjoitustaidoistaan kuulun MC:n Suomen mielenkiintoisimpien artistien joukkoon. Mitä itse ajattelet nyt ”debyytin” saamista ruusuista?

Pyhimys: On todella positiivista, että esikoisjulkaisu huomioitiin noin hyvin. ”Salaiseen maailmaan” panostettiin alusta asti aika paljon, eikä sinne voinut oikein päästää mitään hirveen ristiriitaista - sen takia ei ollut mikään iso yllätys, että sitä ei ihan täysin dumattu.

Myös kuulijoiden suoraan antama palaute oli laajalti positiivista – foorumeilta pystyi jopa lukemaan yleensä pidettyjen fanien hämmentävän innostuneita kertomuksia levyn antamista fiiliksestä sekä harvinaisen paneutuneita analyysejä. Miten otit vastaan kyseiset palautteet foorumeilta, joille vihainenkaan kritiikki ja nettijupakat eivät ole mitenkään vieraita?

Pyhimys: Kuuntelijoiden palaute on aina tärkeintä. Se ei kuitenkaan tarkoita sitä, että pitäisi pyrkiä saamaan mahdollisimman monta peukkoa jollain foorumilla. En ole lukenut sieltä rivien välistä mitään semmoista sokeaa fanittamista – ja se on vaan oikein. Useimmiten positiivisessakin palautteessa on ollut jotain rakentavaa kritiikkiä, joka kertoo siitä, ettei niellä purematta.

”Salaisen maailman” suosio ja sen sama julkisuus avasivat Pyhimykselle ovia mm. Giant Räbät-projektiin. Voidaan sanoa, että ”Salaisella maailmalla” pienistä piireistä tutusta artistista kasvoi virallinen ja vakavasti otettava nimi. Muuttiko ensimmäisen virallisen levyn suosio mahdollisuksiasi suomirapin saralla?

Pyhimys: Totta kai pitkäsoiton julkaissut artisti on ihan eri lailla tuttu esimerkiksi muille artisteille – varsinkin, kun Suomessa niitä ”ihana kohta” levyn julkaisevia räppäreitä on niin paljon. Yhteistyötähän olen aina saanut tehdä niiden ihmisten kanssa, joita olen mukaan pyytänyt, joten

siinä ei ole varsinaista eroa. Tietysti itsetunto musiikin tekijänä myös kasvaa, ja pikkuhiljaa kehtaa pyytää myös oikeita muusikoita mukaan.

Kuka tarvitsee toiset viisi tähteä?

Palataan hetkeksi vielä syvemmälle ”Salaisen maailman” merkitykseen itse Pyhimykselle artistina. Sitä ei syyttä markkinoitu ensimmäisenä virallisena Pyhimys-levynä, vaan se lunasti lupaukset olemalla hyvin yhtenäinen, hiottu ja mietitty kokonaisuus. Miltä se kuulostaa itse artistin korvaan nyt suunnilleen puoli vuotta julkaisun jälkeen?

Pyhimys: En pyri tekemään mitään yksittäistä täydellistä teosta, eli vikoja on varmasti jokaisella tuotoksella: toisen stiplu on toisen kliimaksi. En varmaan sillä tavalla tylsisty omaan musiikkiini niin kuin en siitä samalla tavalla innostukaan. En ole edes kuunnellut ”Salaista maailmaa” julkaisun jälkeen kuin pari kertaa. Vinyyli on hyllyssä korkkaamattomana - en edes muista mitkä biisit siinä on.

Olisiko kiittelyn ”Salaisen maailman” kaavan toistaminen edes toiminut? Sinullahan löytyy sitä edeltävältä ajaltakin hyvin erityyppisiä julkaisuja ja kokeiluja, eikä kuva Pyhimyksestä tyhjene siihen mitä virallisesta debyytistä sai.

Pyhimys: Eniten kuva on varmasti vääristynyt niillä ihmisillä, jotka tuntee tekemäni materiaalin pelkästään ”Salaisen Maailman” kautta. Pyrin kuitenkin tekemään jokaisesta levystä erilaisen, enkä kiteyttämään koko maailmaa jokaiseen julkaisuun. Tällä hetkellä olen jotenkin löytänyt sellaisen asenteen tekemiseen, että en enää yritä tehdä jotain parempaa kuin ennen, vaan ennemminkin etsin vaan uusia näkökulmia. Olen tyytyväinen biiseihin semmoisina kuin ne on, koska ne ilmaisee sen hetkiset ajatukset.

Tulva nousee yhdestä biittilevystä

”Tulvan” alkuaskeleet ovat melkein jo osa suomiräpin kirjavaa legendaa: tuntemattomat porilaiset tuottajat **Mikko Vartio** ja **Buddy Koala** antoivat keikan yhteydessä Pyhimykselle biitti-cd-r:n. Tovin kokeiltuaan riittävä Twang Kingseiksi itseään kutsuvan kaksikon elektronismausteisten biittien päälle biisejä alkoi syntyä ja pian kasasta instruja oli muotoutumassa kokonainen levy. Jos palataan siihen hetkeen, jolloin kuulit ensimmäisen kerran porilaisten takavasemmalta tulleita biittejä?

Pyhimys: Ensimmäinen fiilis liittyi juuri omaperäiseen soundiin. Tunsin jotenkin hengenheimolaisuutta lähtökohtiin, joissa oma soundi syntyy ikään kuin olosuhteiden pakosta. Nämä Porin jätkäät eivät paljon räppipiireissä liiku, jolloin vaikutteet tulevat jostain muualta kuin nykytrendeistä. Aluksi projektin piti olla vain pieni välityö, mutta eipä se oma kunnianhimo antanut sellaista laittaa ulos. Homma paisui kunnon levyksi ja soundi vietiin vielä pidemmälle.

Mukaan levyntekoon tuotiin ammattimaisempaa kalustoa. Viime aikoina ranskalaiseen elektrosoundiin tykätynyt **Kimarr** antoi *Lume*-biitin, tuntemattomampi **Dead Walken** taustan *Kuolioon* ja pian myös levynsä julkaiseva **Huge L** ”maustoi” levyn rumpu/basso/syna-soundeja. Miksausesta vastaavat **Tommishock** ja **Bleakk**. Miltä elektronisempien biittien päälle räppääminen tuntui?

Pyhimys: En oikeastaan huomaa mitään varsinaista eroa sen suhteen minkälainen biitti on, vaan pyrin ainoastaan tekemään biitin tunnelmaan oikeanlaisen tulkinnan. En jostain syystä pysty näkemään musiikillisia rajoja räpissä. Sämpläyshän on mahdollistanut vaikka minkälaisen taustojen ja soitinten käytön jo pitkään. Tykkään monenlaisesta musiikista, ja aion jatkossakin puhelaulaa vaikka mihinkä rytmeihin.

Kuten todettua, ”Salaista maailmaa” pidettiin erinomaisena kokonaisuutena ja se oli jaettu tunnelmiltaan kolmeen. Onko ”Tulvalta” odotettavissa samantyyppistä kokonaisuusideaa? Vai onko kyseessä vain kokoelma biisejä?

Pyhimys: Kokoelmaa biisejä en julkaisisi albumina. Voisihan niitä tietysti levyllä myydä, mutta

silloin pitäisi mainita, että kyseessä on kokoelma. ”Tulva” on päinvastoin vielä enemmän kokonaisuuspainotteinen kuin edellinen levyni. Joku on jopa puhunut teemalevystä - itse en kuitenkaan näe sitä niin selkeästi yhden aiheen levynä, että käyttäisin tuota ilmaisua. Pyrin kuitenkin siihen, että perusyksikkö olisi se levy ja ne biisit vaan sen osia, eikä toisinpäin. Mitään jakoa ei levyllä ole, mutta sama aihe jatkuu monessa kohdin biisin rajojen yli. Pari ensimmäistä raitaa loppuvatkin ennemmin pilkkuun kuin pisteeseen.

Sanavirran kullanhuhdonta

Pyhimyksen suurimpana valttikorttina pidetään albumikokonaisuuksien ohella miehelle omanlaisia kirjoitustaitoja. Raamatullisen katastrofin, puheryöpyn tai vaikkapa ongelmien kasautumisen mieleen tuova ”Tulva” on nimenäkin herättänyt varmasti monen huomion, mutta minkä tyyppistä tekstiä pinnan alta löytyy?

Pyhimys: ”Tulva” on kirjoitettu omasta perspektiivistä, mutta nyt katsotaan aiempaa enemmän ulos- kuin sisäänpäin. Myöskin realismista on siirrytty sen verran pois, ettei minä-hahmon elämä ole suoraan verrannollinen omaani... Tai ei pidä käsittää väärin, eihän se koskaan sitä ole ollutkaan, nyt se ero on kuitenkin kasvanut hieman.

Tarkoittaako katseen kääntäminen ulospäin yhteiskunnallista kriittisyyttä? Toisena maistiaisena ja videonakin julkaistu *Nöfnöf* hämmensi boardilaisia **Bush**-viittauksillaan.

Pyhimys: Kyllä sitä yhteiskuntakritiikkiä on aina ollut, vaikkakin edellisellä parilla levyllä vähän vähemmän. Edelleen kuitenkin kirjoitan yhteiskunnasta enemmän yksilön tuntemusten kautta, kuin tällä tavalla räikeästi. Mainitsemasi *Nöfnöf*-biisi kuullaan helposti Bush-dissauksena, vaikka siitä ei oikeastaan ole kysymys. Tajusin heti kun biisi oli purkissa, että siihen tullaan tarttumaan... Mutta Bushin perheen poikkeuksellinen asema on kaikille niin tuttu, etten halunnut sitä muuttaa. Taistolaisillahan oli ”laulu kahdestakymmenestä perheestä”, jotka pyörittävät Suomea kulissien takana – ja sama pätee koko maailmaan.

Miten on käynyt Mikon Maltsusta eli onko ”Salaiselta maailmalta” tuttu persoonallinen, henkilökohtaiselta kuulostava kerronta ennallaan vai onko sekin kokenut muutoksen?

Pyhimys: Oikeastaan levyllä ei ole varsinaisesti henkilökohtaisia biisejä. Totta kai niissä on viittauksia omiin tunteisiin, mutta biisit kertoo kuitenkin elämästä tässä tulvassa, eikä niitä voida erottaa kokonaisuudesta. *Jano* ilmaisee kaipuuta, johon *Taigaa* vastaa; ettei mikään riitä eikä mihinkään voi sitoutua. Lopulta *Tora* purkaa sen kaiken ahdistuksen juuri siihen omaan rakkaimpaan...

”Tulvasta” on hirmuisen nokkelaa siirtyä sanavirtaan eli flow’hun. Viime kerralla SP-haastattelussa kerroit oppineesi **Steen1**:ltä erään seikan flow’n suhteen. Kohtasitko tämän levyn kohdalla samanlaisia teknisiä valaistumisia?

Pyhimys: ”Tulvan” kohdalla itse asiassa huomasin, etten kertaakaan kirjoittaessa miettinyt sitä, miltä flow teknisesti kuulostaa. Tekstit syntyivät sisällön ehdoilla ja ilmaisu tuli tavallaan itsestään siihen kylkeen. Silloin kaikki vaikutteet tulivat jostain tiedostamattomasta, ja tyylit tuntuvat myös originaalisemmilta.

Heikki Kuulan *Hasla ei friistailaa*-biisillä hustlaat muutaman lainin **Iso H**:lta, tosin samat sanat saavat siinä hieman erilaisen painotuksen/merkityksen. Samoin myös *Nöfnöf*illä lainataan muun muassa muutamaakin lastenlaulua. Löytyykö näitä viittauksia enemmänkin?

Pyhimys: Ehkä hieman yllättävästi suomalainen hardrock yhtye **Viikate** on vaikuttanut teksteihin, ja **M.A. Nummisen** ”Kiusankappaleita 1”-kokoelma on myös antanut jotain selkeitä vivahteita levyille. Itse asiassa yksi levyn kertosaieista on sieltä lähes suoraan, tosin myöskin aika erilaisin sisältöpainotuksin.

Tulvaa odotettavissa

”Tulva” on suuressa odotuksessa ja levyn muutamat lohkaisut ovat herättäneet pienimuotoisen

internet-jupakan. Huomattavan uhkarohkean tyyllillisen hypyn tekeminen varmasti hermostuttaa myös artistia. Millä tunnelmillä itse tarkkailet yleisön odotuksia levyn suhteen?

Pyhimys: Ensimmäistä kertaa ennen kaikkea mielenkiinnolla. Aiemmin on aina kuitenkin ollut mukana sitä, että toivoo hyväksyntää ja tunnustusta omalle työlle. Nyt kuitenkin tein lähtökohtaisesti tätä levyä sillä asenteella, ettei se tule olemaan kaikkien juttu. Ihminen kuitenkin laittaa automaattisesti kuulemansa jollekin valmiille arvosteluasteikolle, jossa ennestään hyväksi todetut kaavat vaan pärjää jotenkin paremmin. Edellinen levy oli musiikillisesti tavallaan aika perinteinen, eikä siinä mitään. Tämän kanssa halusin tehdä jotain omaa, kuitenkin asettamatta sen erikoisuutta miksikään itseisarvoksi.

Suomalaiselle hoppelkansalle tarjotaan harvinaislaatuista tuplapoisto-päivää 26.3, kun myöhästynyt Heikki Kuulan ”PL-LP” julkaistaan samaan aikaan ”Tulvan” kanssa. Pyhimyksen toimitusjohtaman Yellowmicin tallista löytyvä Heikki Kuula tuntee Pyhin jo kaukaa ja miesten urat risteilevät, kuten sanotaan: way back. Mitkä tunnelmat sinulla on Heikin uuden levyn suhteen?

Pyhimys: Hyvät on fiilikset. Omasta mielestä kyseessä on Yellowmicin ensimmäinen kilpailukykyinen julkaisu, joka toivottavasti saa ansaitsemansa huomion. Kaikkein siisteintä on se, että päästään Heikin kanssa yhdessä keikoille.

Onko ilmassa edes hitusenkaan kilpailumieltä? Viime levyn aikoihinhan Kymppilinja haastoi sinut levynmyyntiskabaan... (jonka muuten taisivat hävitä)

Pyhimys: Ei missään nimessä. Me tehdään ihan eri levyjä oman uran kannalta. Heikillä on käytännössä tulossa debyytti ja minulla terapiaprojekti. Toiseksi olen vahvasti mukana Heikin levyn taustajoukoissa, enkä osaa asettaa toista työpanosta toisen edelle. Funkiestin listalla jopa toivoisin, että Heikki olisi mun yläpuolella maaliskuun myynneissä. Muutenkin jäi vähän tuosta myynneillä kilpailemisesta ikävä maku, kun Kymppilinja kuitenkin joutui lopettamaan lupaavan uransa. R.I.P. En toivo samaa Heikille.

Monessa projektissa työskentelevä Pyhimys myös kirjoitti taannoin Basson boardille, että olisi tekemässä vielä toista levyä tälle vuodelle. Nostetaan kissaa pöydälle, vaikkei ”Tulva” ole edes virrannut kauppoihin: ovatko suunnitelmat vielä julkaisuiden suhteen samat?

Pyhimys: Minulla on tosiaan tällä hetkellä useita projekteja, joiden on tarkoitus johtaa pitkäsoiton julkaisemiseen. Yksi näistä projekteista on seuraava oma levy, joka on elänyt takaraivossa jo pari vuotta. Soolo ei kuitenkaan ilmesty vielä tänä vuonna, mutta yksi duetto toivottavasti. Niistä on turha sen enempiä kertoa, ennen kuin aika on kypsä. Koskaan ei kuitenkaan voi tietää mikä jää mieleen ja mikä tielleen, jos kissa vie kielen.

Pyhimyksen uusi pitkäsoitto ”Tulva” kaupoissa 26.3.2008. Levyjulkareita juhlistetaan Memmy Possen 10v-keikalla Virgin Oil Companyssa, Helsingissä, 28.3.2008.

Muista myös:

[Pyhimyksen kotisivut](#)

[Kuuntele Lume Monsp Recordsin Myspacesta](#)

[Nöfnöf-musiikkivideo Youtubessa](#)

[Monsp Records](#)

Teksti: Petri Rautiainen

Kuva: Minna-Kaisa Kallinen